

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Ek/1265/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118331444
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. PhDr. Miriam Dianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118331444.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: KOVOBEL, a.s., so sídlom Železničná 1418/164, 905 01 Senica, IČO: 36 249 521, právne zast.: JUDr. Peter Bartoš, advokát, so sídlom Kollárovo námestie 9, 811 06 Bratislava-Staré Mesto, proti povinnému: F. Z. S., J.: XX.X.XXXX, Y. G. O. W.. XXXX/X, XXX XX X., právne zast.: Mgr. Peter Nyúl, so sídlom Kpt. Jaroša 4, 934 05 Levice, o vymoženie 7.132,50 eur s príslušenstvom, trov predchádzajúceho konania a trov exekúcie, exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jozef Štorek, so sídlom exekútorského úradu Bezručova 16, 940 01 Nové Zámky, IČO: 31 195 555, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 288EX/818/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.
- II. Súd p r i z n á v a oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 154,16 Eur
- III. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom doručeným súdu dňa 07.09.2018 domáhal od povinného vymoženiu sumy 7.132,50 Eur s príslušenstvom, trov predchádzajúceho konania a trov exekúcie, na základe exekučného titulu - Rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal Ing. Miloš Valach, ad hoc rozhodca rozhodcovského súdu dňa 19.06.2018 pod sp. zn.: RD/82/2017, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 30.06.2018.

2. Dňa 19.12.2018 Okresný súd Banská Bystrica poveril súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozefa Štoreka, so sídlom exekútorského úradu Bezručova 16, 940 01 Nové Zámky, IČO: 31 195 555, ktorý ju vedie pod sp. zn. 288EX 818/18 (ďalej len „súdny exekútor“). Poverený súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 31.01.2019, ktoré povinný prevzal dňa 04.02.2019 návrh na zastavenie bol podaný včas, dňa 12.02.2019 v zákonnej lehote. Súdny exekútor sa k návrhu na zastavenie exekúcie nevyjadril.

3. Dňa 08.03.2019 súdny exekútor doručil návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“) v zákonom stanovenej lehote.

4. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že oprávnený sa domáha vymoženiu pohľadávky na podklade rozhodcovského rozsudku ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha pod sp. zn. RD/82/2018 zo dňa 19.6.2018. Povinný zastáva právny názor, že tento exekučný titul by nemal byť vydaný z dôvodu nedostatku právomoci rozhodcovského súdu. Jedným z nevyhnutných predpokladov na zákonné vedenie exekúcie je i spôsobilý exekučný titul. Pokiaľ súd zistí nedostatok exekučného titulu majúci za následok jeho absolútnu neplatnosť, je povinný nezákonne vedenú exekúciu zastaviť.

Pritom zastaveniu exekúcie nebráni ani už vydané poverenie na vykonanie exekúcie súčasťou ktorej je rozhodcovská doložka. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať za účelom zistenia, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Povinný ďalej uviedol, že ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nie je daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto nato nemá právomoc. Povinný nepodpísal rozhodcovskú doložku ako fyzická osoba za seba. Povinný namietať právomoc rozhodcovského súdu v rámci rozhodcovského konania, s ktorou námietkou rozhodcovský súd sa nezaoberal a zaťažil tým svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou pre nedostatok dôvodov. Povinný tvrdí, že oprávnený nepreukázal, že by povinný ako fyzická osoba platne uzatvoril s oprávneným rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku, čo má za následok, že rozhodcovský súd nemal právomoc konať. Exekučný titul vydaný orgánom bez oprávnenia rozhodovať je nulitný akt, tzv. paakt. Exekučný poriadok ukladá exekučnému súdu pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom, a to po stránke formálnej a materiálnej, teda i to, či rozhodnutie bolo vydané orgánom oprávneným na jeho vydanie. Ak súd zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Ak exekučný súd zistí prekážku brániacu vykonaniu exekúcie, je povinný rozhodnúť o zastavení exekúcie. Aj v preskúmvanej veci je plne opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu. Oprávnený vymáha plnenie na základe rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Royal Development, so sídlom v Hruboňove, sp. zn. RD/82/2018 zo dňa 19.6.2018, ktorým bola povinnému uložená povinnosť uhradiť oprávnenému dlžnú sumu 7.132,50 Eur s príslušenstvom. Oprávnený sa domáhal náhrady škody podľa § 135a zákona č. 513/1991 Z. z. voči konateľovi spoločnosti Euroboor s.r.o. Rozhodcovský súd svoju právomoc rozhodnúť vo veci odvodil zo Všeobecných obchodných podmienok oprávneného platných v čase vzniku pohľadávky. V tomto dokumente v čl. XV. bola dohodnutá rozhodcovská doložka. Z odôvodnenia rozhodcovského súdu plynie, že žalovaná náhrada škody je v priamej súvislosti s predmetom rozhodcovského konania vedeného pod sp. zn. RD/209/2017 a v priamej súvislosti so zmluvou uzavretou povinným ako konateľom spoločnosti Euroboor s.r.o., skúmať, či bola v danej veci medzi stranami platne uzavretá rozhodcovská zmluva. Uvedený postup exekučného súdu nie je posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeruje k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia. Exekučný súd v súlade so zákonom je povinný skúmať, či oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľný exekučný titul, medzi iným, či ho vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor. Pri riešení tejto otázky nie je exekučný súd viazaný tým, ako ju vyriešil rozhodcovský súd. Možno preto uzavrieť, že aj v rámci daného exekučného konania je exekučný súd oprávnený skúmať rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky. V súvislosti so skúmaním podmienky v exekučnom konaní, a to (nedostatku) právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu), ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú strane tohto konania, aby namietať nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy v žalobe na príslušnom všeobecnom súde skúmanie tejto právomoci exekučným súdom v exekučnom konaní nevyklučuje. To znamená, že aj keď strana rozhodcovského konania, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Skutočnosť, že strana rozhodcovského konania, ktorá v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného, v rozhodcovskom konaní prípadne nenamietala neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, prevzal rozhodcovský rozsudok a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde, je tu irelevantná. Rozhodcovský rozsudok je ako

exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Povinný ako na dôkaz poukázal na spisy rozhodcu Ing. Miloša Valacha sp. zn. RD/82/2018 a RD/209/2017 a taktiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. v Trenčíne sp. zn. 6CoE/75/2017 zo dňa 15.8.2017, ktorý v obdobnej skutkovej a právnej veci potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie. Súčasťou princípu právnej istoty je predvídateľnosť práva, ktorej požiadavka je, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované. Žiadam, aby exekučný súd analogickú situáciu neriešil odchylným spôsobom. (mutatis mutandis PL. ÚS 21/00 a PL. ÚS 6/04, IV. ÚS 88/07-28 zo dňa 26.7.2007, IV. ÚS 14/07-25 zo dňa 17.5.2007). Záverom povinný navrhol, aby súd exekúciu zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. d) EP, pretože sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Následne uviedol, aby súd zaviazal oprávneného na zaplatenie trov exekučného konania povinného - trov právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie veci a podanie tohto vyjadrenia) po 118,67 Eur a 2 x 9,80 Eur režijný paušál, spolu 256,94 Eur + 20% DPH 51,39 Eur, spolu 308,33 Eur.

5. Oprávnený uviedol, že námietky povinného v jeho návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinného v jeho návrhu na zastavenie exekúcie sa netýkajú dôvodov uvedených v § 61k - § 61n Exekučného poriadku. Oprávnený tvrdí, že povinný neuviedol žiaden relevantný dôvod, ktorý umožňuje exekučnému súdu zastaviť exekúciu, a ktorý je definovaný v § 61 k) ods. 1 písm. a), b), d), § 61l - § 61n Exekučného poriadku. Od návrhu oprávneného na exekúciu nenastali žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik alebo zoslabenie práva na vymáhanie nárokov oprávneného v zmysle exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/82/2018 zo dňa 22.05.2018. Uvedený exekučný titul nie je zrušený a nie je odložená jeho vykonateľnosť. Preto neexistuje žiaden zákonom a judikatórnou praxou predpokladaný dôvod pre zastavenie exekúcie oprávneného. Oprávnený poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 2 Cdo/228/2013 str. 13, uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 23Cr/1/2017 čl. 12, 13, uznesenie NS SR sp. zn. 6 ECdo/7/2013 str. 8. a najmä na aktuálne vydaný nález Ústavného súdu SR sp. zn. 300/2018-54. Ďalej uviedol, že v takmer všetkých súdnych rozhodnutiach, ktoré oprávnený v tomto vyjadrení uvádza, je predmetom právneho posúdenia nespotebiteľské rozhodcovské konanie vedené voči štatutárovi spoločnosti dlžníka o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 resp. § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka. Rozhodcovský súd má právo konať a rozhodovať voči štatutárovi spoločnosti dlžníka podľa § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. ako inú zmenu v osobe dlžníka vo vzťahu, v ktorom bola uzavretá rozhodcovská zmluva. Aj pri definícii zisťovania, či rozhodcovské rozhodnutie vydal orgán, ktorý bol zákonný, je takýto prieskum obmedzený iba na to, či rozhodca (rozhodcovský súd) v rozhodcovskom konaní spĺňal kritéria uvedené v § 6 zákona č. 244/2002 Z. z. Povinný v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/82/2018 vo svojej žalobnej odpovedi pohľadávku - škodu uznal a reálne neodmietol rozhodcovské konanie. Oprávnený ďalej tvrdí, že povinný ani nepodal na príslušný súd námietku - žalobu voči pozitívnemu rozhodcovskému uzneseniu o právomoci sp. zn. RD/82/2018 zo dňa 22.05.2018 podľa § 21 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. Pozitívne uznesenie o právomoci má podľa § 38 ods. 2 v spojení s § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. účinky res iudicata. Otázka existencie právomoci rozhodcovského súdu je teda rozsúdenou otázkou. Súd po preskúmaní rozhodcovského rozsudku mal za preukázané, že sa v danom prípade nejedná o rozhodcovský rozsudok vydaný na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade obchodno-záväzkového vzťahu, titulom náhrady škody voči bývalému konateľovi, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou, a tak svojím konaním spôsobil oprávnenému škodu. V zmysle vyššie uvedeného exekučný súd nie je oprávnený skúmať platnosť, resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy v sporoch nespotebiteľského charakteru. V danom prípade sa jedná o rozhodcovský rozsudok, ktorého podkladom je obchodno-záväzkový vzťah titulom náhrady škody oprávneného voči konateľom spoločnosti. V prípade takéhoto rozhodcovského rozsudku exekučný súd nie je oprávnený preskúmať takýto rozhodcovský rozsudok, vrátane rozhodcovskej zmluvy resp. doložky a je ním v celom rozsahu viazaný. Oprávnený, aby odstránil akékoľvek pochybnosti, si dovoľuje ešte doplniť svoje prechádzajúce vyjadrenie o niekoľko ďalších argumentov a dôkazov, ktoré vyvracajú tvrdenia povinného. Ďalej oprávnený uviedol pre zjednodušenie argumentácie sa zameria vo svojom vyjadrení iba na opísanie právnej vety z uvedených rozhodnutí. Jedná sa o súdne rozhodnutia, vybrané z desiatok iných podobných súdnych rozhodnutí slovenských súdov. Oprávnený vybral z týchto rozhodnutí

hlavne tie, ktoré preukazujú (ich účastníci sú konatelia spoločností dlžníka), že rozhodcovský súd má právo konať a rozhodovať voči štatutárovi spoločnosti dlžníka o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka, ako inú zmenu v osobe dlžníka podľa § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. Ako dôkaz poukázal na nasledovné rozhodnutia:

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 228/2013 str. 13

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 ECdo 7/2013 str. 8

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoR/1/2016 str. 2

Uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 23Cr/1/2017 čl. 12, 13, 14

Rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 24Csr/2/2016 čl. 17, 18

Rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 56Csr/1/2016 čl. 39, 41, 42, 43, 44

Rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 24Csr/3/2016 čl. 11, 19, 21, 22

Rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 21Cr/32/2016 čl. 29, 30

Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 300/2018-54 čl. 21, 23

Na záver svojho vyjadrenia uviedol, že Exekučný súd zrušením ustanovenia § 45 v zákone č. 244/2002 Z. z. v znení platnom od 01.01.2015 nemá akúkoľvek právomoc meritórne a procesne preskúmať (vrátane zisťovania existencie rozhodcovskej zmluvy) rozhodcovský rozsudok (rozhodcovské uznesenie) a je takýmto rozhodnutím v celej miere viazaný. Zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok uvádza v ustanovení § 200, že exekučné konanie sa riadi zákonom č. 160/2015 Z. z. CSP, kde v ustanovení § 2 sa uvádza, že podľa tohto zákona sa nepostupuje, ak iný zákon neustanovuje inak. Tento iný zákon je zákon č. 244/2002 Z. z., ktorého kogentné znenie má preto prednosť pred Exekučným poriadkom a CSP. Zrušením ustanovenia § 45 v zákone č. 244/2002 Z. z. (ktorý platil iba do 31.12.2014) a v aktuálnom znení od 01.01.2015 nemá exekučný súd už akúkoľvek právomoc meritórne a procesne preskúmať rozhodcovské konanie, ani posudzovať akým spôsobom strany medzi sebou uzatvorili rozhodcovskú zmluvu. Exekučný súd je rozhodcovským rozsudkom plne viazaný a je povinný sa riadiť jeho obsahom tak ako o veci už predtým rozhodol rozhodcovský súd. Nespotrebiteľské rozhodcovské rozhodnutie je od 01.01.2015 pre exekučný súd vždy vecou rozhodnutou - res iudicata. Oprávnený z vyššie uvedených dôvodov žiada Okresný súd Banská Bystrica, aby v konaní pod sp. zn. 288EX 818/18 (sp. zn. 2Ek/1265/2018) návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu, a aby zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 154,16 Eur za 1 úkon právnej služby v polovičnej sadzbe (vypracovanie tohto vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie: 1 x 118,67 Eur = 118,67 Eur + režijný paušál za 1 úkon právnej služby: 1 x 9,80 Eur = 9,80 Eur + 20 % DPH v sume 25,69 Eur).

6. Podľa § 61k ods. 1 EP súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 EP povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh ma odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 EP návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 EP, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 40 ods. 1 písm. a/ bod 3. Zákona o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rozhodcovskom konaní“) tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený

príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak účastník konania preukáže, že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva.

11. Podľa § 40 ods. 4 Zákona o rozhodcovskom konaní o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a/ súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

12. Podľa § 41 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku

13. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

14. Súd sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, vykonal dokazovanie vyjadreniami oprávnenému a povinného, listinnými dôkaznými prostriedkami, najmä rozhodcovským rozsudkom ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha RD/82/2018 zo 19.06.2018 doručenkami v rozhodcovskom konaní, oboznámením sa so všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti KOVOBEL, a.s.

15. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok vydaný ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom sp. zn. RD/82/2018 zo dňa 19.06.2018, ktorým súd zaviazal povinného na úhradu sumy 7.132,50 Eur s príslušenstvom. Exekučný súd mal za preukázané, že exekučným titulom nie je rozhodcovský rozsudok na podklade spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý by sa v exekučnom konaní vzťahovala osobitná ochrana. V danom prípade sa jedná o rozhodcovský rozsudok, ktorého podkladom je obchodno-záväzkový vzťah titulom náhrady škody oprávneného voči konateľom spoločnosti. V prípade takéhoto rozhodcovského rozsudku exekučný súd nie je oprávnený preskúmať takýto rozhodcovský rozsudok, vrátane rozhodcovskej zmluvy resp. doložky, nie je ani oprávnený skúmať doručovanie dokumentov rozhodcovským súdom, či aktívnu a pasívnu vecnú legitimitáciu. Súd je rozhodcovským rozsudkom v celom rozsahu viazaný. Súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/9/2012 podľa ktorého, exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu a teda platnosť resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy v sporoch nespotebiteľského charakteru. Nakoľko zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní poskytuje účastníkovi možnosť podať na príslušný súd žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, je týmto vylúčená možnosť skúmať právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a jeho výrokom. Súd dáva do pozornosti tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 306/07-18, v ktorom sa uvádza, že súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálnej stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného, hlavne určitý výrok. Na základe vyššie uvedených skutočností je exekučný súd viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a ak povinný nesúhlasí s pohľadávkou na úhradu ktorej bol zaviazaný exekučným titulom, toto nemôže byť predmetom skúmania exekučného súdu, nakoľko tento už neskúma vecnú správnosť predloženého exekučného titulu, pretože je týmto rozhodnutím viazaný. týmto vylúčená možnosť skúmať právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní.

16. Hoci mal tunajší súd za preukázané, že exekučným titulom nie je rozhodcovský rozsudok na podklade spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý by sa v exekučnom konaní vzťahovala osobitná ochrana považuje za potrebné vyjadriť sa k namietaným dôvodom, pre ktoré by mal podľa povinného predmetnú exekúciu zastaviť. V zmysle námietok povinného je dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie

neplatnosť exekučného titulu (bod 4. tohto uznesenia) z dôvodu, že nebola založená právomoc rozhodcovského súdu na vydanie exekučného titulu t. z. hlavnou námietkou zo strany povinného, s ktorou sa bolo potrebné v konaní vyporiadať, bola otázka právomoci rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý sa v tomto konaní stal podkladom pre vykonanie exekúcie, a to z dôvodu, že povinný popiera uzavretie rozhodcovskej doložky resp. akýkoľvek právny vzťah s povinným. Podstata obrany povinného spočíva v tom, že pokiaľ nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pokiaľ by rozhodcovský súd spor prejednal a rozhodol bez toho, aby mal právomoc autoritatívne usporiadať vzťahy medzi účastníkmi konania, takého rozhodnutie by malo charakter nulitného aktu, na ktorý súd nemôže prihliadať a takéto rozhodnutie nemôže byť ani zákonným podkladom pre vedenie exekučného konania proti povinnému. V súvislosti s otázkou, či v exekučnom konaní zákon o rozhodcovskom konaní vylučuje skúmanie (nedostatku) právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu, resp. rozhodcov) rozhodnúť spor, je potrebné rozlišovať, či sa rozhodcovské konanie týka sporu zo spotrebiteľského právneho vzťahu alebo z iného právneho vzťahu. Dňa 01.01.2015 nadobudol účinnosť zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorým definitívne došlo k oddeleniu zákonnej úpravy nespotebiteľského a spotrebiteľského rozhodcovského konania a markantným spôsobom sa zvýraznil rozdiel v oboch týchto konaniach spočívajúci predovšetkým vo zvýšenej ochrane spotrebiteľa ako „slabšej strany“ v rámci zmluvného vzťahu a nadväzujúceho rozhodcovského konania. Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného, než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní

17. Súd v tomto prípade poukazuje najmä na ust. § 21 ods. 2,3,4 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov ďalej len („Zákon o rozhodcovskom konaní“), podľa ktorého účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Toto časové obmedzenie neplatí pre námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, alebo, že vo veci má byť rozhodované podľa osobitného zákona; túto námietku možno uplatniť až do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní až do vydania rozhodcovského rozsudku. Námietku, že sporná otázka prekračuje právomoc rozhodcovského súdu, musí účastník rozhodcovského konania uplatniť najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie. Rozhodcovský súd môže pripustiť uplatnenie námietky nedostatku právomoci, ak omeškanie účastníka rozhodcovského konania pri uplatnení tejto námietky je spôsobené príčinou, ktorú rozhodcovský súd považuje za dostatočnú. Ak rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, rozhodne o námietke podľa odseku 2 rozhodcovským uznesením alebo, ak sa účastníci nedohodli inak v rozhodcovskom rozsudku. Ak rozhodcovský súd rozhodne rozhodcovským uznesením, že má právomoc rozhodovať, účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, môže do 30 dní po doručení predbežného rozhodnutia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok. Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných, než spotrebiteľských veciach, znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel - boli by nadbytočné. Predvídateľnosť súdneho rozhodovania, zákaz svojvoľného rozhodovania a ochrana legitímnych očakávaní účastníkov konania tvoria súčasť základnej zásady spravodlivého procesu. Nevyužitie postupov zo strany povinného podľa zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, aj keď mu k tomu bola objektívne poskytnutá príležitosť, v posudzovanom prípade vylúčilo skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní s dôrazom na skutočnosť, že sa jedná o nespotebiteľskú vec.

18. Súd na záver dodáva, že v rozsahu nespotebiteľskej arbitráže bol vypustený § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. Zákon o rozhodcovskom konaní, pričom podľa dôvodovej správy: „Posilňuje sa úloha strán na úkor súdnej ingerencie. Účastníci konania musia v prvom rade chrániť svoje práva prostredníctvom žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.“ Súd taktiež poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, podľa ktorého: „Vzhľadom na to, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, účinky rozhodcovského rozsudku majú ten dôsledok, že exekučný súd musí s takýmto rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu

rovnocennosti a neprípustne uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného v rozhodcovskom konaní. Konkrétne to teda znamená, že rozsudkom rozhodcovského súdu je exekučný súd viazaný rovnako, ako je viazaný rozsudkom všeobecného súdu.“

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

20. Podľa § 199a ods. 1 EP, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 1 EP, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199e EP, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- d) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- e) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina,
- f) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.“

24. Podľa § 13a ods. 5 Vyhlášky, za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

25. Oprávnený žiadal zaviazat' povinného na náhradu trov právneho zastúpenia voči oprávnenému v sume 154,16 Eur (za 1 úkon právnej služby v polovičnej sadzbe (vypracovanie tohto vyjadrenia k sťažnosti povinného: 1 x 118,67 Eur = 118,67 Eur + režijný paušál za 1 úkon právnej služby: 1 x 9,80 Eur = 9,80 Eur + 20 % DPH v sume 25,69 Eur).

26. Súd oprávnenému priznal nárok na náhradu trov ako výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 154,16 Eur voči povinnému, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na to, že nedošlo k zastaveniu exekúcie, súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.